
HOF VAN BEROEP BRUSSEL 24 DECEMBER 2009

FINANCIËEL RECHT**Overnamebod – Uitkoopaanbieding***Zaak: nr. 2008/SF/1*

Minderheidsaandeelhouders van Electrabel hadden een procedure ingespannen tegen GDF Suez omdat ze meenden dat de prijs die ze voor hun aandelen hadden ontvangen in het kader van een openbaar uitkoopbod op de aandelen van Electrabel ontoereikend was. De minderheidsaandeelhouders stelden dat ze over een subjectief recht beschikten om een meerprijs te vorderen en op basis van ditzelfde recht ook om de aanstelling van een deskundige konden verzoeken.

Het hof van beroep oordeelde dat de CBFA haar toezichthoudende bevoegdheid uitoefent om te verzekeren dat de betrokken aandeelhouders in geval van een openbaar uitkoopbod een gelijkwaardige compensatie krijgen. De minderheidsaandeelhouders zijn gerechtigd op een correcte toepassing door de CBFA van haar toezichtstaak en dus ook op de gemotiveerde vaststelling door de CBFA dat de door de bieder geboden prijs beantwoordt aan een correcte waardering die de aandeelhouders naar rede aan het aandeel konden toekennen. De minderheidsaandeelhouders hebben zodoende een subjectief recht ten opzichte van de CBFA. Ook ten aanzien van de bieder hebben de minderheidsaandeelhouders een subjectief recht om de juiste prijs te ontvangen voor hun aandelen.

Het hof oordeelde verder dat het de beslissing van de CBFA tot goedkeuring van het prospectus marginaal kan toetsen en desgevallend een manifeste beoordelingsfout (m.b.t. geboden prijs) kan vaststellen. Zou het hof een beoordelingsfout door de CBFA vaststellen, dan zou het hof niettemin geen prijsbepaling in de plaats kunnen stellen, aangezien de beslissing over een juiste prijs ten behoeve van de aandeelhouders uitsluitend toekomt aan de CBFA. Enkel indien het hof op grond van het dossier tot het besluit zou moeten komen dat een prijs die uit alle voorliggende gegevens blijkt de enige is die de CBFA had moeten goedkeuren, zou het hof de juiste prijs zelf vaststellen. In casu hadden de minderheidsaandeelhouders

ders de beslissing van de CBFA zelf niet aangevochten. Hun vordering werd daarom afgewezen.

HOF VAN BEROEP GENT 25 JANUARI 2010

VENNOOTSCHAPPEN**Naamloze vennootschap – Bestuur – Aansprakelijkheid***Zaak: nr. 2007/AR/2164*

In een zaak waarin een schuldeiser schadevergoeding vorderde van de bestuurders van een failliete vennootschap, diende het hof van beroep artikel 530 W.Venn. toe te passen. Het hof oordeelde dat het op zich geen fout is, laat staan een kennelijke grove fout in de zin van artikel 530 W.Venn., om een vennootschap voort te zetten, ook al is deze voortzetting blijvend verlieslatend. Er dienen immers bijkomende elementen te zijn waardoor een redelijk, voorzichtig en diligent bestuurder in die omstandigheden alles in het werk zou stellen om de vennootschap niet verder te laten bestaan en waarbij hij bewust zou zijn dat het verder bestaan van de vennootschap zou bijdragen tot het faillissement. In casu had de voortzetting van de verlieslatende activiteiten van de vennootschap gedurende 5 jaar het juist mogelijk gemaakt om het actief ervan in rustige omstandigheden te gelde te maken.

Bovendien hadden de bestuurders een schuld en een borgstelling niet opgenomen in de rekeningen. Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep besliste de rechtbank dat het niet opnemen van een schuld dan wel het niet aanleggen van een provisie voor die schuld, niet kan worden gezien als een gegeven dat heeft bijgedragen tot het faillissement. Het al dan niet opnemen van de schuld wijzigt de werkelijke toestand immers niet. Hetzelfde geldt voor de niet opgenomen borgstelling. Het hof besluit dan ook dat aan de voorwaarden van artikel 530 W.Venn. niet is voldaan.

David Haex
Advocaat Linklaters LLP